

É P Ü L E T F A
ASZIALOS ARU
PADLODESZKA

KEMÉNYFA-DESZKA és PALLO
ENYVEZETI LEMEZ
AKACOSZIOP. léc, karó

BACH
telefon 11-26 és 11-27.

Szt István tér, Parisi
krt 35. (v. Somló telep)
Ulszeged, Bethlen u. 35

hölgy tőlem 1200 pengőt a bundára,
tehát összesen 2400 pengőt.

— Hát ehhez mit szól? — fordult a bíró a
hölgyhöz.

— Nem emlékszem — felelte a nő.

— Hogy lehet erre nem emlékezni? Minek ve-
gyem ezt, beismerésnek, vagy tagadásnak?

— Kérem, nem mondhatok egyebet, minthogy
nem emlékszem...

Bálint Mária újból hangoztatta, hogy csak a
dísznő szerepét töltötte be a férfi mellett és min-
den más híresztelés — rágalom.

A felperes is terjedelmesen válaszolt. Elmon-
dotta, hogy mindennekelőtt nem Zserbóban ismer-
kedett meg a művésznővel, hanem

a Flórián-kávéház

direktrise mutatta be neki a nőt, akire hosszú
barátságuk alatt rengeteg pénzt költött. Amikor
Bálint Máryval megismerkedett, a nő a Berkovits-
szalon mennekenje volt, régebben látta a nőt ki-
sebb szerepekben is a színpadon. Elmondotta a
férfi, hogy kénytelen kellen, el kell mondania
saját védelmében részleteket is a barátságokról.
Előadta, hogy

egész Makó ismerte barátságukat,

kérte tanuként kihallgatni a cselédséget, az ügy-
védjét is, akik mindent el fognak mondani.

— Bálint Máryval azért szakítottam meg min-
den kapcsolatot — folytatta —, mert rájöttem,
hogy

rajtam kívül egy másik mecénása is
van,

egy roppant előkelő ur. Bálint Mária egy napon
azzal jött hozzám, hogy az az ur 15 ezer pengőt
ígért neki arra az esetre, ha velem szakít. Tudu-
másmára juttatta, hogy ha hajlandó vagyok ezt az
összeget megfizetni, akkor mellettem marad...
Erre a beszélgetésemre tanum az ügyvédem is...

Bálint Mária minden vádra mosolyogva jelen-

— De ezek nem arravalók, Csacsi. Ezek csak
díszek.

— Akkor akassza a falra valamennyit, de a di-
vány nem arravaló, hogy a párna feküdjék rajta,
hanem az ember.

Megharagudtam, fölkeltem, elmentem és más-
kor, ha ledőltem a diványra, a párnákat ledobál-
tam a padlóra. Pukkadtak, de nem szóltak az én
kedves familiám nőtagjai. (Sógornőm is volt vagy
három.)

Azt vettem észre, hogy a társaság még dühö-
sebben csinálja a diványpárnákat. Az atyafiság,
az ismerősök akármelyik tagjánál viziteltünk, min-
denhol a diványpárnák rikoltoznak felénk.

De mást is észrevettem: magamra huzom a dun-
nát, hát nini! — mintha összement volna. Vagy
a lábom, vagy a vállam marad ki alóla. Mért zsu-
gorodik ez? A köszvény huzza ezt is? Aztán a
melege is fog annyit vagy kicsoda...

Nagyot ütök rá, hogy jobban hozzon lapuljon
és úgy összelapul, mint a palacsinta. Villanyt csa-
varok... Uristen, a szobában esik a hó: tele van
a plafondig szálló pelyhekkel... Gréte úgy tesz,
mintha aludnék: még horkol is.

Bizony úgy volt az, kérem, hogy az egész tár-
saság az én hűséges dunnámat lopta a divány-
párnák megtömésére. Hogy ne vegyem észre a
lappadását, összebb-összebb varrták a ciháját, a
huzatát. Most meg elfelejtették visszavarni és a
püföléstől kiröpült belőle a pihe. Tehát az én
öreg, hűséges, családi ereklyém így alakul át
modern divatholandsággá, haszontalan portékává?

Másnap összepakoltam a cókmozomat. A dun-
nám, sajnos, a legszebben belefért a kézi kuffe-
romba.

Gréte, a nyakamba borult.

— Csacsi, ne menjen el!

Láttam, hogy sir, hát maradtam.

Most minden ebédután hat diványpárnát gyűrök
magam alá és úgy alszom.

Csak merjen valaki egy szót is szólni, rókusi
atyámfiai!...

tette ki, hogy nem felel meg a valóságnak. Ki-
hallgathatják a tanukat — mondotta —, de azok
egyrészt érdekeltek, másrészt nem tudnak semmit.
Elismerte, hogy lakott a Náray-kastélyban is, de
másik szobában. Azután ismét a bundára terelő-
dött a szó.

— Magammal hoztam az autón egy tanut, aki
igazolni tudja, hogy az alperes megígérte a bun-
dát...

— Beszélítették a tanut,

egy fess szücskisasszonyt,

Minden hölgy csak GFb harisnyát visel,
mert legszebb, legjobb és lego'csóbb gyári lerakat Pollák Testvéreknel

A jéginség miatt üzembehelyezik a városi jéggyárat

(A Délmagyarország munkatársától.) A most
mult enyhe tél, mint ismeretes, nem sok örö-
met okozott azoknak, akik a nyáron belőle
szerettek volna megélni, a jégveremtulajdono-
soknak. Fagy csak néhány napig volt, a vize-
ken igen vékony jégkéreg képződött és hiába
volt minden igyekezet, alig gyűlt össze vala-
mennyi természetes jég az üres jégvermekbe.
A nyáron tehát nagy keletje lesz a termés-
tes jégnek. A magánkézben lévő szegedi jég-
gyárak teljesítőképessége nem elégítheti majd
ki a szükségletet, a város hatósága ezért úgy
határozott, hogy hosszú szünet után ezen a
nyáron üzembehelyeztetni ismét a vágóhidon
lévő városi jéggyárat, főképpen azért, hogy a
husiparosok és elsősorban a vágók jégükség-
letét biztosíthassa.

Dr. Pálffy József polgármester utasítására a
mérnöki hivatal szakértői megvizsgálták a

négy év óta szünetelő jéggyár berendezését és
megállapították, hogy a gépek jókarban van-
nak, üzembehelyezésüknek semmi akadálya
nincs. A polgármester ennek a mérnöki meg-
állapításnak az alapján alá is írta már azt a
határozatát, amellyel elrendeli a jéggyár
üzembehelyezését.

A vágóhid igazgatósága megrendelte a jég-
gyártáshoz szükséges anyagokat, hogy fölke-
szülve várja még az első igazán meleg napok
megérkezését. Szükség esetén a jéggyártás há-
rom napon belül megindulhat a város gyará-
ban. A műjég végleges árát még nem állapi-
tották meg, a városi jéggyár minimális ha-
szonnal hozza majd forgalomba a műjeget, te-
kintettel arra, hogy az üzem szigorúan szociá-
lis és közegészségügyi szempontokat van hi-
vatva szolgálni.

Ölesón és jól öltözködhet, ha házi
szabásmintát varrónőjének Beck Istvánnénál csináltat
Dugonics-tér 8/9.

A közterhek és a szegedi inségesek

**A munkaközvetítő hivatal körlevéiben kéri a szegedi munkaadókat,
hogy szegedi munkanélkülieket alkalmazzanak**

(A Délmagyarország munkatársától.) Érdekes
körlevelet intézett a hatósági munkaközvetítő hi-
vatal azokhoz a szegedi munkaadókhöz, akik több
munkást foglalkoztatnak vállalatuknál. A körlevél
célja az, hogy felhívja az érdekeltek figyelmét
arra a szempontra, amelynek tiszteletbentartása
enyhítheti a város szociális problémáinak súlyát
és így végeredményben csökkentheti a közterhe-
ket is. A körlevél többek között ezeket mondja:

— Köztudomású, hogy Szeged város körülbelül
félmillió pengőt fordít az ingyenyhítésre. A sze-
gedi kereskedő- és iparostársadalom receptjét
kell csak alkalmazni: »Vásároljunk szegedi ke-
reskedőnél és szegedi iparosnál!« Ezt az elvet ki
kell terjeszteni minden munkára: Csak szegedi
alkalmazottat foglalkoztassunk. Követeljük meg,
hogy akitől vásárolunk, a kikkel dolgoztatunk,
csak szegedi munkáskezeket foglalkoztassanak.

— A szegedi Hatósági Munkaközvetítő Hivatal
ezer olyan munkanélkülit tart nyilván, akiket
a város kénytelen támogatni. Ez a támogatás fe-
jenkit és havonként 12—20 pengőig terjedő ki-
adást jelent, amelynek terheit végeredményben
az adófizetőknek kell viselniük. Ez a támogatás
akkor szűnik meg, ha az inséges keresethez, jö-
vedelemhez jut. A megoldás látszólag egyszerű
akinek munkakészre van szüksége, elsősorban az
inséges helyzetbe jutottak, a város támogatásá-
ban részesülők közül válassza ki a megfelelőt

munkaerőt. Ebben a munkában a hatósági mun-
kaközvetítő készséggel és ingyen minden munka-
adó, dolgoztató rendelkezésére áll, akár üzenettel,
akár telefonon, vagy személyesen közli, milyen
munkához, milyen munkásra, hol és mikor van
szüksége.

Külföldi bevásárlási utamról
megérkezve, a legváltozatosabb
férfi és női szöveteket,
valamint
selyemujdonságokat
hoztam magammal. Ezeknek árát
a legsolidabban szabtam meg, hogy
mindenki számára lehetővé te-
gyem ezeken a divatkülönle-
gességeknek a beszerzését.
382 **Bihari Ernő,** Széchenyi tér 2.

Tartós ondolálás
Fél évig kész frizura. Készíti:
ifj. **Gottschall** női fodrász specialista,
Kölcsey u. 4. Tel. 21-04